

MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

15

grudzień 2017

www.zr.diecezja.pl

MYŚLI DO HOMILII

1. Przeżywamy ostatni dzień roku liturgicznego. To jeszcze jedna okazja, by spojrzeć wstecz, na minione miesiące. W każdym z nich spłynął na nas deszcz łask z nieba. Hojność Boga przewyższa nasze oczekiwania. Bezmierny ocean i bezkresny kosmos, to tylko obrazy niezliczonych darów, jakich Bóg nam udziela każdego dnia. Chcemy więc śpiewać pieśń wdzięczności i uwielbienia. To naturalny odruch serca tych, którzy widzą, że wiele otrzymali. Nie zawsze jednak nasza wdzięczność jest odpowiednia do hojności Boga. W objawieniach fatimskich często słyszeliśmy, że niewdzięczność jest jak cierń wbijający się w Niepokalane Serce Maryi. Dziś, świadomi wielu łask, jakie otrzymaliśmy, chcemy z serca dziękować za każdy dzień kończącego się roku liturgicznego.

2. Ostatni dzień tego świętego czasu przypada w tym roku w pierwszą sobotę miesiąca, podobnie jak wspomnienie Matki Bożej Różańcowej, kiedy to przeżywaliliśmy wielką modlitwę „Różańca do Granic”. Jest więc dzień dzisiejszy kolejną okazją, by podziękować za łaski jubileuszu objawień fatimskich i by jeszcze bardziej wziąć sobie do serca wezwanie Maryi, aby przeżywać pierwsze soboty miesiąca w sposób, który Ona nam wskazała. Mówiła o czterech ważnych czynach: spowiedź, Komunia Święta, różaniec i medytacja. Znamy te działania, a równocześnie ciągle się ich uczymy. Udajemy się do szkoły Maryi i naśladujemy Jej postawę.

3. W ubiegłym miesiącu rozpoczęliśmy cykl rozważań o pierwszym z maryjnych wskazań. Jest nim sakrament pokuty, a jeśli był on wcześniej przeżyty, to akt szczerego żalu za grzechy, który oczyszcza serce i zbliża do Niepokalanego Serca Maryi. Ona prowadzi nas do Najświętszego Serca Zbawiciela. Dzisiejsza Ewangelia również mówi o sercu. Chrystus przestrzega: „Uważajcie na siebie, aby wasze serca nie były ociążałe w skutek obżarstwa, pijaństwa i trosk doczesnych”. Ociążałość serca utrudnia dobre przeżycie spowiedzi i odbiera człowiekowi siły do prawdziwego nawrócenia. Niech wspomnienie łask minionego roku, a także żywe pragnienie rozpoczęcia Adwentu wzmoże naszą czujność i przyczyni się do pokonania

ociężałości serca. Wtedy głębiej przeżyjemy spowiedź, a po niej będziemy gorliwiej pracować nad sobą.

MEDYTACJA O TAJEMNICACH RÓŻAŃCA

W kolejną pierwszą sobotę miesiąca pragniemy zatrzymać się dłużej nad radosnymi tajemnicami różańca. Chcemy przez to umocnić w sobie postawę czujności, która pomaga nam dobrze przygotować się na spotkanie z Panem, także to w sakramencie pokuty i pojednania. Pamiętamy, że spowiedź to pierwszy warunek nabożeństwa pierwszych sobót.

(Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu).

W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują.

Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Świąty. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Wielbimy Cię, Panie Jezu Chryste, ukryty w Najświętszym Sakramencie. Przed chwilą przyszedłeś do naszych serc w Komunii Świętej. Teraz, przez modlitewne czuwanie i rozważanie tajemnic radosnych różańca, pragniemy przygotować się na przeżywanie Adwentu oraz świąt Twojego narodzenia, także na spotkanie z Tobą w godzinie naszej śmierci. Jak zawsze jest przy nas Twoja Najświętsza Matka. Ona doznała radości Bożego wybrania, w wcieleniu Chrystusa oraz Bożym macierzyństwie, i pragnie dzielić ją z nami. Maryja będąc niepokalanie poczętą wie, że do przeżywania prawdziwej radości konieczne jest posiadanie czystego serca. Poleca więc nam, a nawet czyni pierwszym warunkiem nabożeństwa pierwszych sobót, częste korzystanie ze spowiedzi świętej. Jako troskliwa Matka przygotowuje nas do głębokiego przeżywania tego sakramentu m.in. poprzez rozważanie tajemnic różańca.

L1: Imię Jezus oznacza „Bóg zbawia”. Niedługo po zwiastowaniu Anioł Gabriel ukazuje się świętemu Józefowi we śnie. Tłumaczy Mu sens wcielenia. „On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów” - mówi. Wyzwolenie z grzechów najpełniej dokonuje się podczas spowiedzi świętej. Wie o tym Dziewica z Nazaretu i w świętym różańcu przybliżyła nas do tej prawdy.

L2: Maryja wychwalając miłosierdzie okazane Jej przez Boga nazywa Go „swoim Zbawcą”. Śpiewamy o tym często w Magnificat. W dalszej części Jej pieśni znajdujemy słowa, wyjaśniające na czym polega Boże zbawienie. Bóg wywyższa słabych i pokornych, sprzeciwia się zaś „pysznącym się zamysłami serc swoich”. Maryja rozumie to dobrze, ponieważ Bóg uczynił Jej Serce niepokalanym. Pragnie, aby i nasze serca były oczyszczone z grzechów, a przez to gotowe do prawdziwego uwielbienia Boga.

L1: W noc narodzin Jezusa anioł zwiastuje pasterzom „radość wielką”. Nazywa on nowo narodzone Dziecię imionami Zbawiciela, Mesjasza i Pana. Zapowiada tym samym misję, dla której Bóg stał się człowiekiem. Maryja rozumie i w pełni podziela posłannictwo swojego Syna. W nabożeństwie pierwszych sobót miesiąca zwraca więc szczególną uwagę na spowiedź świętą, dzięki której my – Jej dzieci możemy przyjmować skutki odkupienia.

L2: W różańcu rozważamy również tajemnicę Ofiarowania Jezusa w świątyni. Tam to rozradowany Symeon wypowiada słowa: „moje oczy ujrzały Twoje zbawienie”. Święty Starzec, patrząc na małego Jezusa, przeczuwa łaskę odkupienia z grzechów. Tą łaskę otrzymujemy w spowiedzi świętej. Dzięki tajemnicom różańca jest ona lepiej ukazana „wobec wszystkich narodów”.

L1: Zatrzymując się dłużej przed żywym Bogiem, jak kiedyś dwunastoletni Jezus w świątyni, pomyślmy w chwili ciszy, czy rozważając w tajemnicach różańca jak wiele uczynił Bóg dla naszego zbawienia, chcemy głębiej przeżywać spowiedź i bardziej gorliwie pracować nad sobą. Zastanówmy się czy jesteśmy Mu wdzięczni ze tak wielki dar i czy czynimy wszystko co w naszej mocy aby o Nim świadczyć.

Adoracja i medytacja w ciszy.

Śpiew: Hymn o miłości lub inny.

CZĄSTKA RÓŻAŃCA

Matka Najświętsza prosiła, aby w pierwszą sobotę miesiąca odmówić jedną część różańca. Wynagradzajmy Jej w tej modlitwie za zniewagi, jakich Ona doznaje od ludzi.

P: Maryja jest dla nas doskonałym przykładem czujności. Rozważając wraz z Nią radosne tajemnice różańca świętego, prosimy o łaskę głębokiego przeżywania sakramentu spowiedzi świętej i bycia nieustannie przygotowanym na spotkanie z przychodzącym Panem.

Witaj Królowo. Ojciec nasz. Zdrowaś Mario (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Zwiastowanie NMP

P: Maryjo, dowiadujesz się od Anioła, że zostaniesz Matką Jezusa. Czujność na głos Boży spotyka się w Tobie z nieskończoną ufnością wobec Najwyższego. Nie rozumiesz jeszcze w pełni Jego planu, ale jesteś gotowa go przyjąć. Matko, prosimy pomóż nam przez dobrze przeżywaną spowiedź uwrażliwiać się na natchnienia Ducha Świętego.

L3: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica druga: Nawiedzenie św. Elżbiety

P: Maryjo, odczuwając w swoim sercu wielką radość z łaski macierzyństwa, którą obdarzył Cię Bóg, pragniesz dzielić ją z krewną Elżbietą. Obie jesteście dla siebie wielkim wsparciem w wytrwaniu w pełnieniu trudnej woli Bożej. Matko, wspomagaj nas na drodze naszego nawracania się, szczególnie w częstym korzystaniu z sakramentu pokuty i pojednania.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Narodzenie Pana Jezusa

P: Maryjo, porodziłaś swoje najdroższe Dziecko w stajni. Swoimi dłońmi układasz Boga do snu w żłobie. W Twoim Sercu obecna jest radość, ale i niepewność, i zaskoczenie. Później zrozumiesz, że Twój Syn wybierając aż tak skrajne ubóstwo, chciał od samego początku być dostępny dla każdego. Do Niego może przyjść każdy. Matko, prosimy Cię wyproś nam mocną wiarę, że podczas spowiedzi nędzarz - człowiek otrzymuje na nowo godową szatę.

L3: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

P: Maryjo, na Twoich rękach Jezus pierwszy raz jest wnoszony do świątyni. Wchodząc do niej dziwisz się, że nie jesteście tam anonimowi. Witający Was Symeon i Anna to osoby nieustannie czuwające na modlitwie, dlatego potrafią rozpoznać zamysł Bożego Ducha i w małym Dziecięciu rozpoznać Mesjasza. Matko, prosimy Cię budź nas z uspienia powodowanego przez doczesne troski i pomóż często oczyszczać serca z grzechów.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Znalezienie dwunastoletniego Jezusa w Świątyni

P: Maryjo, jesteś świadkiem jak Twój Syn - prawdziwy człowiek uczy się rozpoznawać wolę Bożą. Będąc jeszcze dzieckiem dosłownie pojmuje „bycie w sprawach Ojca”, zostaje więc po odbytej pielgrzymce w jerozolimskiej świątyni. Radujesz się, że odnalazłaś Go zdrowego i jednocześnie rozważasz w sercu Jego zachowanie i słowa, których na ten moment nie rozumiesz.

Matko, prosimy Cię, prowadź nas do spowiedzi świętej kiedykolwiek będziemy chcieli uniknąć pełnienia Bożej woli.

L3: Ojciec nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.

Opracowanie: Wspólnota Żywego Różańca Archidiecezji Krakowskiej. Redaktor: Ks. Stanisław Szczepaniec. Adres redakcji: ul. Franciszkańska 3, 31-004 Kraków; www.zr.diecezja.pl.

Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl